

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

De Damiano Rauennatum Archiepiscopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

Ille immenso affectus gaudio, gratias agit Deo, & beato Celso famulo eius fideli.
 Est apud Treuiros monasterium virginum, beatissimæ matri Dei consecratum,
 in quo à Dagoberti Regis temporibus sanctimoniales Deo religiosè famulantur.
 Habet autem Horrei vocabulum. In eo tres nobiles monachæ vel sanctimoniales
 à diuersis morbis, cum beatum Celsum inuocassent, curatæ sunt. Hæc ex multis nos
 miracula literis mandare volumus in laudem præpotentis Dei, cui est honor &
 gloria in sæcula sæculorum, Amen.

Alia mira
 cula.

MARTIVS.

VITA SANCTORVM HEMITERII ET CHELIDONII MARTYRV M PER D. GRE GORIV M ARCHIEPISCO PV M TVRONENSE M

*scripta. Habetur in libro eiusdem in gloriam plurimorum mar
 tyrum edito, cap. 93.*

M A L A G V R R I S vrbs Hispaniæ Hemiteriũ, Cheli
 doniumque martyres gestat, sæpeq; ab eorum virtu
 te miracula cernendo, diuersarum ægritudinum me
 dicamina capit. Hi etenim martyres a persecutore cõ
 prehensi, atque ad supplicium rapti, dũ diuersis pœnis
 afficeretur, ob diuini nominis confessionem, excepta
 vltimæ damnationis sententia, deducuntur ad decol
 landum.

Martij.
 Ecce Sãcto
 rum virtus
 & porcitã
 etiam poss
 mortem.

Cumque eorum capita listor incidere, miraculũ
 populis magnum apparuit. Nã vnus annulus, orari
 umque alterius, nube susceptũ est, & in cælis euectum
 viderunt. Hæc omnes qui aderant, vsquequò acies oculorum intendere potuit, ful
 gorem scilicet auri, candoremque lintei, susceptu sequebantur attoniti.

SS. Martyr
 res capite
 caduntur.

Præbet huius rei testimonium Aurelius Clemẽs in libro Coronarum his versi
 bus, dicens: Illa laus occulta non est, nec fenescit tempore, Missa quòd fursũ per
 auras euolarunt munera, Quæ viam patere cali præmicando ostenderent. Illius
 fidem figurãs, nube fertur annulus: Hic sui dat pignus oris, vt ferunt orarium: Quæ
 superno rapta statu lucis intrant intimũ. Per poli liquentis axem fulgor auri absco
 ditur, Ac diũ visum sequacẽ textilis candor fugit: Subuehantur vsque in astra, nec
 videntur amplius.

Quere Tõ.
 2. Martij.

VITA DAMIANI SANCTISSIMI RAVENNA TIS ARCHIEPISCOPI, VT HABETVR QVARTO

*libro historiarum Rauennatum Hieronymi Rubei
 viri doctissimi.*

M O R T V O Theodoro Rauennatum Archiepiscopo, ab
 Sergio primo, Romanorum Pontifice, qui Cononi succed
 serat, in Rauennatum Archiepiscopatum Damianus Dal
 mata sufficitur, & Romæ sacra insula decoratur. Huius pa
 rentes, qui Dalmatia venerant, ecclesiæ Rauennati illum
 adhuc puerum obtulerunt: quo loco ad summum sacra
 rum literarum apicem peruenerat. Archiepiscopus factus,
 sanctissimo instituto, summaque sacerdotum & populi
 tranquillitate & concordia præfuit: hominemque vita iã
 functum ad vitam reuocauisse, fuis ad Deum precibus, ferunt. Bellicos mores, fu
 roresque truces, qui, diebus festis, in ea regione vrbs, cui Latronum olim erat
 nomen, nunc diui Seuerini titulo appellatur, à perditis hominibus, & mini
 mùm religios celebrari consueuerant, indictis prius triduanis populo ieiun
 nijs, aboleuit, sumpto de hominibus impijs supplicio: tametsi eadem pars vrbs

13. Martij.

Huius Ar
 chiepisco
 pi patria.

Suscitat
 mortuum.

Regio Latronum, multis deinde insequentibus annis dicta sit. Tanta fuit sanctitate, ut Rauennas quidam cuius, religione praestans, in Vrſiana eade, dum sacra haberentur, iuxta altiorem columnam cum esset, post Damiani terga splendidissimum virum conspexerit, qui faciem illius admirabili luce illustrabat. Id cum ipse, fixo in Damianum intuitu, immotisque oculis admiraretur, & Archiepiscopus assidue haerentes in se viri oculos itidem miratus, quid esset causa, sciscitaretur, rem omnem ordine exposuit. Ad haec, ipsum de se ferri solitum aiunt, dum nocte in templo, quo maximè tempore viri sancti in rerum diuinarum meditatione, atque in Dei laudibus versantur, sacrum illud carmen caneret. Montes & colles cantabant coram Deo laudes: visos sibi ipsos etiam lapides templi, columnasque & parietes in Dei laudes exilire. Iudæus tum ex eo loco, vbi se occultauerat, hunc Archiepiscopum tanta veneratione, totque obortis lachrymis, quanta & quot semper contulerat, hostiam sacram effringentem cum vidisset, diuino spiritu commotus, accurrens obnixè petijt, illius partem exhiberi sibi: à quo, cum ab Damiano monitus, non desisteret, sacra tandem expiatus vnda baptismatis, sacratissima Eucharistiae hostiam sumpsit. Huius Archiepiscopatu, bibliotheca Rauennatis ecclesiae igni absumpta est. Tandem Damianus Archiepiscopus Rauennatum cum sexdecim annis, mensibus duobus, dies verò sexdecim Rauennati ecclesiae praefuisset, vitam cum morte commutauit, tertio idus Martias. Sepultus in diui Apollinaris Classensis, ab ara sanctae Feliculae haud procul.

Quantè fuerit sanctitatis.

Viso eius

Iudæus visum eius sanctitatem ad Christum conuertitur.

Feliciter obit.

BEATI PETRI DAMIANI OSTIENSIS
EPISCOPI SERMO IN DOMINICA
Palmarum.

20. Martij
Matth. 21.
Ad quid filius Dei in mundum uenit & natus sit.

Matth. 23.

Zach. 9.

Esa. 1.
Natura uiperari est, in partu occidere parentem.
Matth. 15.

V M appropinquasset Iesus Hierosolymis, & uenisset Bethphage ad montem Oliueti, tunc misit duos de discipulis suis, dicens eis: Ite in castellum, quod contra uos est, & reliqua. Passurus spontè Dominus profusa lute humana, spontaneus ad locum passionis accedit. Ad hoc uenit in mundum, ad hoc natus est, ut sua passione nos liberaret. Scienter Hierosolymam uenit, scienter magna populorum comitatus caterua composè ciuitatem intrauit, in qua tradendus, in qua crucifigendus erat. Hæc est Hierusalem, quæ occidit Prophetas, & lapidat eos, qui ad eam missi sunt.

O infelix ciuitas, quàm gloriosa de te dicerentur, si uenientem Dominum agnouisses, si ei cognito debitam reuerentiam exhibuisses. O misera, o malitiæ errore cecata, uenit ad te Saluator tuus, & non potes, nec vis cognoscere eum. Uenit ipse ad saluandum, tu recedendo accedis ad perdendum. Ipse parat tibi ut agrotò salutem, & tu paras ei ueluti furi Crucem. Cur te tanta tenebrarum caligo contextit? Cur non recolis quod dictum est per Zachariam Prophetam: Noli timere filia Sion, ecce Rex tuus uenit tibi mansuetus, sedens super pullum subingulis: Ecce tanta es, perdita consilio es, times Regem tuum suscipere, ne regnum terrenum amittas. Sed dum ipsum non recipis, regnum perdis & gentem. Vis unum interficere, ne tota gens pereat. Sed dum unum interficis, tui pereunt uniuersi. Proinde de te benedicendum est: Væ genti peccatrici, populo graui iniquitate, semini nequam, filijs sceleratis. Genimen es viperarum, quæ non nisi effollis maternis lateribus oriuntur: sic tu non putas euadere, nisi Patris tui, qui fecit te, laus cruentes. Crudelis par tus est, & enecandus, qui enecat patientem. Sed quid attinet ad propositum cecitas Iudæorum? Cæci fuerunt, duces cæcorum, & ideo utrique, id est, principes eorum & iuniores, in foueam ceciderunt.

De te autem Domine Iesu, admiratio & compassio crescit. Cur ad Iudæos uadis, qui animæ tuæ insidiantur? Proditores & homicidæ quidem sunt, ne credas te ipsis, quia non te diligunt, non tui miserebuntur, crudeli & turpissima morte te condemnabunt. Cur tot illusiones, tot flagella, tot opprobria acceleras sustinere, spinis coronari, conspui, aceto potari, lancea perforari, mori, & in sepulchro collocari? In hac tua deliberatione, in hoc tuo consilio deficit spiritus meus. *Domine*

SURIUS

qter
uobis
RVIII
5